

se okoli drevesa v jeseni zgornja ruša preč vzame, da po zimi korenine potrebno mokroto dobé. Tudi je dobro vse take skrumbe in hraste porezati in s cepivnim voskom zamazati. Drevo z lugom ali z živim apnom z vodo vmešanim namazati, je prav dobro. Če se pa drevesu ne pomaga, neha rasti in medli tako dolgo, da se posuši.

(Dalje prib.)

Prošnja.

Znano je, da imamo Slovenci veliko lepih in krasnih narodnih pesem, katerih so pridni rodoljubi že mnogo nabrali in jih še vedno nabirajo spoznavši njih visoko vrednost. Pa ne le besede takih narodnih pesem, ampak tudi veliko napevov živi med narodom, in škoda bi bilo za vsaki tak biser, ako bi se nam znabiti zgubil. Slavni Serb Stanković je tudi spoznal ceno in pomen takih napevov, ter jih je nabiral med svojim narodom, kar nam pričajo njegove bogate zbirke.

Večkrat sem že mislil, kako potrebno bi bilo tudi pri nas take napeve nabirati, da bi se ohranili našim naslednikom. Spodboden še od drugih strani sem se torej namenil, da se bom lotil tega posla.

Kako težavno in koliko stroškov pa da bi to prizadjalo, ako bi hotel le sam vse take napeve nabirati, se lahko razvidi, ako se le pomisli, da ima skorej vsaki kraj, kolikor toliko, kaj takih napevov. — Zatorej vas prosim, dragi tovarši in vsi rodoljubi, kateri se pečate z godbo, da mi blagovoljno pomagate nabirati narodnih napevov, nabrane pa, ali čveteroglasne, ali pa tudi le samo za prvi glas, to je, samo napev, pošljete pod mojim napisom v Ternovo (Post: Ilir. Feistritz). Ako bi morda kak tak napev ne imel izvernih ali narodnih besed, se bo že za primerne druge skerbelo, da se le napev reši.

Nabrani napevi se bojo vredili in za tisk pripravili, ter v zvezkih ločili, da se bojo primerni tudi v šoli lahko rabili.

Upam, da bodo slovenski bratje radi in obilno pomagali, da zvijemo in ohranimo lep venček narodnih cvetic, ki cvetó v našem domačem logu! — Z Bogom!

V Ternovem 20. svečana 1864.

Fr. Gerbic,
učitelj.